kunni nemmad linna mûrt ülle ja nenda ka linna sisse said. Nüüd kanguti seestpiddi suurt linna wärrawat lahti, et teised hõlpsamal wisil sisse said, ja nüüd hakkas õige tapleminne, tapminne, ja werre ärrawallaminne. Jubba hommiko ollt käes, kel olli jo kahhekssa; se keigeraskem tõ tehtud, ja hirmus paljo werd ärrawallatud. Agga selsammal tunnil kui woimus jo hakkas meie kätte sama, tullid peäle kaks tuhhat rüütlid, keigewahhusamad mehhed linnast wälja, alasid neist mõda kes seäl wahtis ollid ja katsusid nende selja taggnnt tulla kes linna peäle tormi alasid, agga kui nemmad sinna ei woind sada, wõtsid nemmad omma teed meie leri pole kus neid haigid ja hawatud hoiti. Kui sedda hädda ja kartust tunti, ruttasid se üllem Kinral ja teised sured Kinralid issi sinna, ja wõtsid ni paljo rahwast ennestega kui nemmad woisid sada, ja

ja pirasid nende ümber ja rõhhusid neid puhhas nenda ärra, et neist mitte üks ainoke ülle ei jänud. Pärrast hoiti linna wärrawaid, et ükski ei piddand ennam wälja peäsma. Nüüd heitsid Turkid meelt ärra, sest nemmad näggid et lin olli ärrawoetud. Kesk linnas olli üks tuggew los, sinna pugges se Kummendant omma rahwaga, ni paljo kui sedda weel ülle olli, ja pallus lubba linnast rahhoga wälja minna, agga ei antud sedda lubba, waid nemmad piddid keik wangiks jäma. Agga se hea lin olli hakkand kolmes kohhas põlema, ja ei ükski ei mõtlenud selle sure wallo sees sedda tuld kustutada, ja se pärrast läks se ikka laiemaks et meie sõdawarahwas sedda ka mitte enne kui kolmandamal päwal ei sanud kusturada, ja siis olli jo keik tuhhaks põllend. Kui se lin koggone meie käes olli, ja keik waenlased otsa tehtud, siis nähti keik wallid,

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1773, lk. 24